

in v stegno, Dvornik ga je sunil z nožem v stegno in Andrej Simončič pa je bil za stražo. Plačilo za podivjanost bodo prejeli vinjeni vročokrvneži od sodišča.

Tatvina motornega kolesa. Slovenj-graškemu Trgovcu Puncerju je ukradel neznanec izpred njegove trgovine 30.000 Din vredno motorno kolo in se odpeljal na njem v smeri proti Dravogradu.

Ženska ubila nasilneža. Pri Sv. Jerti v občini Gotovlje pri Žalcu je bilo izvršeno krvavo dejanje, kojega žrtev je postal nasilni posestnik Ivan Turnšek, po domače Špiler. Turnšek je živel v sovraštvu in v neprestanih prepirih s 43 letnim čevljarjem Stefanom Vitrih in njegovo ženo. Dne 26. aprila zvečer je prišel Turnšek pijan k Vitrihovima in se lotil dejanskega Stefana. Žena se je zavzela za gluhega moža in pognala nasilnežu popra v oči, kar je napadalca še bolj razkačilo. Zagnal se je v Vitrihovo, ki je pa zgrabila sekiro in ubila v silobranu Turnšeka. Ubijalka je svoje dejanje odkrito priznala in navedla kot zagovor silobran. Rajni Turnšek je bil radi nasilnosti že 17 krat predkaznovan in je živel ločen od svoje žene.

Nesreča rudarja. Plast ilovice je podsula dne 27. aprila zjutraj v rudniku v Hrastniku 25 letnega rudarja Franca Anžiča od Sv. Katarine. Ko so ga tovariši odkopali, so ugotovili, da mu je ilovnata plast zlomila desno nogo in tudi dvakrat desno roko nad komplcem.

Kratek stik povzročil požar. V Zgornjem Kašlju v ljubljanski okolici je zgorela 28. aprila hiša posestniku Antonu Kočarju. Radi kratkga stika se je vnel tram na podstrešju.

Smrtno nevarno je poškodovala bukev 60 letnega Janeza Ahčina v Predolah pri Grosupljem na Kranjskem.

Podtaknjeni požari na Kranjskem. V noči od 26. na 27. aprila je upepelila požigalčeva roka posestniku Jožetu Petriču v Starem apnu: hišo, gospodarsko poslopje, hleve, škedenj in kozolec. Zgorelo je še troje goved, dva prašiča in kokoši. — V vasi Konj pri Litiji je bil podtaknjen ogenj posestniku Janezu Kočitu. Pogorela sta hlev in svinjak.

Avtomobil žrtev plamenov. Janez Pretnar se je peljal na svojem avtomobilu iz Bleda proti Ljubljani. Na znamenem klancu pri Brezjah se je avto iz neznanega vzroka vnel in si je Pretnar komaj rešil življenje, voz pa je zgorel.

Smrtno je ponesrečil pri Ljubljani pri vožnji z avtomobilom ljubljanski elektrotehnični trgovec in posestnik Ivan Mihelčič.

Odšla je z doma v Trnčah v St. Janžu na Dravskem polju 20. aprila 1932 neznanu kam Elizabeta Falež. Bila je slaboumna, najraje je zahajala za Dravo. Je srednje velikosti, črnih postrizanih las, rujavih oči, v preprosti rujavi obleki in bosa. Ako je komu kaj znano o njej, naj sporoči na naslov: Alojz Gselman, posestnik v Trnčah 15, pošta St. Janž na Dravskem polju.

Ali Vas boli glava? Od želodca? Fellerjeve Elsa-pilule 6 skatljic Din 30.— in Elsa Švedske kapljice 2 steklenici za Din 50.—, vse z zavojnino in poštino vred dobite pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzatr 341 (Savska banovina).

Botri in starši!

Pri nakupu za birmo ne premišljuje, ampak se danes pišite

Trgovskemu domu Stermecki Celje št. 24

po vzorce in cenik! Gladka in vzorčasta svila, za obleke 14 Din, belo volнено blago 29 Din, sukno lepo vzorčasto 34 Din, gladko modro in črno 53 Din, kamgarn vzorčast 102 Din, gladek in črn 59 Din, venci za na glavo 12 Din, ure in zlatnina, lepi čevljički, močne nogavice, klobučki in vse, kar potrebujete, je dobro in poceni. Obleke se po meri izdelajo v lastni tovarni! Ako niste predalec od celja, se izplača, da pride osebno nakupit.

Dolgo ostati mladi! Kdo ne bi tega hotel? No k temu je treba predvsem dobro delovanje želodca in črevesja ter redno kroženje krvi. Redne pitne kure z dieteti. »Planinka-čaj Bahovec« pomorejo k temu.

Poročilo iz Celja: Vsa celjska okolica, od otroka do starega človeka že pozna manufakturno in modno trgovino »Pri sv. Antonu« v Celju, Gosposka ulica 2, znana je trgovina vsakomur, ker so cene poleg dobrega blaga skrajno nizke, izbira velika, postrežba točna in izredno prijazna. Kdor enkrat kupi pri sv. Antonu, ta je našel trgovino za oblačilo, kakor si jo je želel. Priporočam Vam torej, da si te vrstice dobro zapomnite in pazite, kadar pridete v Celje zaradi nakupa oblačilnega blaga, na sliko sv. Antona, katera je izvešana na dtrgovino. 453

Popravljen narava. Človeški duh obvladava tudi to, kar narava pokvari. Posebno velja to za nedostatke človeške kože in las, ki se dajo odstraniti z dobrimi sredstvi, kot so: Fellerjeva Elsa-pomada za zaščito kože in Fellerjeva Elsa-pomada za rast las (2 lončka brez daljnih stroškov 40 Din), ter Fellerjeva Elsa-mila lepote in zdravja (5 kosov 52 Din franko). Naroda se pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzatr 341, Savska banovina.

Ne odlašajte z nakupom! Cene so danes tako nizke, da ni pričakovati še znižanja, tudi izbira je tako ogromna, da najde vsakdo, kar želi in najsi ima še tako razvajen okus. Tiskana modrovina Din 6.50, gladka in tiskana umetna svila 14 Din, moški čevlji 66 Din. 602

Krvavo delo ruske Čeke.

Kaj je čeka?

Čeka je kratica ruskih besed »črezičajnaja (nenavadna) komisija.« Pozneje, ko se je bila boljševiška oblast utrdila, je Čeka izpremenila ime v GPU, to je Gosudarstvenoe političeskoe

uproulenie = državna politična uprava. Čeka je urad, ki skrbi za nasilje (terror) nad ljudstvom in brez usmiljenja odstranjuje vse osebe, ki škodujejo ali bi znale škodovati sovjetskemu režimu. Čeka je torej res »nenavadna komisija«, ker zasleduje ljudi kot lovski pes divjačino.

Samostojnost Čeke.

Čeka ni podrejena nobenemu ljudskemu komisarijatu (ministrstvu), marveč je samostojna. Predsednik Čeke, zdaj Poljak Menšinski, je član sveta ljudskih komisarjev s posvetovalnim glasom. Čeka ima lastno vojaštvo, ki ni podrejeno rdeči armadi, ima lastne tabore za politične jetnike, v katerih ima vse vodstvo edino njenih agentov. Takih taborov ima Čeka mnogo zlasti v severni Rusiji in v Sibiriji. Jetniki v teh taborih morajo pri pičli hrani, slabo oblečeni in pozimi pri silnem mrazu opravljati težka prisilna dela v lesovih, na cestah in v rudnikih. Ker tudi čekisti, to je nastavljeni in uradniki Čeke, z njimi grdo ravnaajo, zato jih je že na stotisoče umrlo in še dandanes umirajo v najbolj žalostnih razmerah.

Čeka ima vse pravice rednega sodišča.

Posamezni voditelji Čeke imajo pravico človeka zapreti ali ga tudi brez vsake obsodbe umoriti. Znani boljševiški državni pravdnik Krilenko se je sicer trudil, da bi Čeki odvzel to pravico, toda propadel je s svojim predlogom. Čeka more tudi onega zapreti, po-

Angleški kralj ogleduje manjše tanke, s 30 opremljene angleške čete.

slati v koncentracijski tabor ali ga umoriti, o katerem sumi, da bi utegnil biti nevaren sovjetski oblasti. Ni dolžna razlogov navajati, zakaj je kakoga osumljenca zaprla in umorila, tudi ni dolžna javno soditi. Pri njej se godi vse tajno, zato o kakem rednem sodnijskem postopanju ni govora.

Čeka je strašna mora.

Ta mora, ki leži nad Rusijo, je silna zapreka, da se življenje v Rusiji ne razvija tako kot bi se lahko. Nihče ni varen pred njo. Po noči mirno spiš s svojo družino. Toda pri Čeki si osumljen, njeni rablji pridejo, naženejo te iz postelje in te odpeljejo v temno noč, ne da bi povedali, zakaj. Izgubljen si. Poženejo ti kroglo v glavo ali v najboljšem slučaju prideš v kak tabor na severu, kjer boš umiral počasne smrti.

Čeka — kulaki in kazaki.

Na Ruskem so imeli kulaki (veliki kmetje) mnogo upliva na male in srednje kmete. Zato so se v slučaju kakoga zapletljaj zdeli sovjetom nevarni. In Čeka je sklenila kulake uničiti, od leta 1928, ko se je boj zoper nje začel, so jih gnali na stotisoče kot jetnike v tabore v severni Rusiji in v Sibiriji, kjer so in še zdaj pri prisilnem delu umirajo počasne smrti. Kazaki so bili sovjetom vedno nevarni, zato so pol milijona donskih, kubanskih in terskih kazakov gnali na sever na prisilno delo. Duhovnik je delaven, priljubljen pri ljudstvu, ima velik upliv; zdi se sovjetom nevaren. Zato ga Čeka odpelje in pošlje kot jetnika na Solovecke otoke. Uradniki, inteligenti in drugi so v vednem strahu, da bi jih Čeka utegnila poslati na prisilno delo.

Žrtve Čeke.

Čeka nadzoruje generale, visoke uradnike, podjetnike in zasebnike. Posebno divja o prilikah, če kakoga boljševiskega odličnjaka umorijo nasprotniki. Ko je bil umorjen Uricki, predsednik leningradске Čeke, je pisala »Krasnaja gazeta« v Leningradu: »Na noge zoper živčice buržuje! Sodrug, mornarji, delavci, vojaki, uničite ostankе belogardistov in buržuazije! Smrt buržuaziji! Naše geslo mora biti: Smrt buržuaziji!« In v eni noči je leningradska Čeka umorila 512 oseb. Ni popisati, kako strašno je Čeka divjala zoper prebivalce v raznih ruskih mestih. Eni so uboge žrtve lovili, drugi so klali. Klali so le ponoči in po več dni zaporedoma. Koliko žrtev je spravila Čeka na oni svet, popolnoma nikdar ne bo znano, izseljenci jih cenijo do zdaj na blizu dva milijona. Najbrže pa jih bo še dosti več, če prištejemo vse one osebe, ki umrjejo pri prisilnem delu v severnih ruskih gozdovih, ker tudi te so žrtve Čeke.

Eden izmed strahotnih prizorov.

Vsak predsednik krajevne Čeke in tudi ravnatelj taborov za politične jetnike imajo pravico izreči smrtno kazen in jo tudi izvršiti, ne da bi jim bilo za to treba komu dati kak odgovor. Leta 1929. meseca marca je bil poslan v jetniški tabor pri Arhangeljsku katoliški škof Konrad P. Steklinski. Bil je obsojen na 10 let ječe radi protirevolucije (?). Njegovi prijatelji so se zelo tru-

dili, da bi ga rešili te ječe. Toda sovjetska oblast se ni dala omehčati. Zato je sklenil škof K. P. Steklinski s štirimi ruskimi inteligenti pobegniti. V Arhangeljsk je prišla italijanska ladja z nemško zastavo. Škof in štirje ruski inteligenti so krivaj zbežali na ladjo. Našli so jih, peljali so jih nazaj in zdaj je sledila kazen, ker so hoteli pobegniti. Balkanov, vodja tamošnje Čeke, je škofa izpraševal o vseh okoliščinah poskušene bega, a škof ni nič odgovoril. Nato ga je dal po vojaki do nagega sleči ter ga je neusmiljeno tepel z nagajko, ki je imela na koncu svinčene kroglice, po glavi, hrbtu, licih, rokah, nogah in sploh po celem telesu. Kri je rdečila belo brado Kristusovega služabnika, ki je medtem goreče molil in ni črnil niti besedice. Balkanov pa je govoril: »Tako, ti poljski gobec! Moli, moli zdaj svojega pasjega Boga! Naj ti pomaga, naj te reši iz naših rok! Tvoj stari Bog je izdihnil. Nas moli, mi smo zdaj bogovi.« Očividec, ki je vse to videl in slišal, popisuje ta dogodek v listu »Vozroždenie« ter pristavlja, da tega strašnega prizora nikdar v življenju ne bo pozabil. Nazadnje je škofa z revolverjem ustrelil. Tudi ruski inteligenti so bili ustreljeni in so junaško umrli, ne da bi Balkanovu kaj izdali o nameravanem begu. Tako odločuje krajevni načelnik Čeke o življenju in smrti jetnikov.

Čeka in ovaduštvo.

Čeka ima povsod svoje ovaduhe, toda ne le v Rusiji, tudi v inozemstvo pošilja svoje zaupnike, ki nadzorujejo sovjetske uradnike pri poslaštvi, rdeče mornarje v pristaniščih in tudi ruske izseljence po vseh državah. Nemški inženir Viljem Melhert je bil v tajni službi ruske Čeke. Balkanov, vodja Čeke v Arhangeljsku, ga je poslal v London in mu je dal to naročilo: »V obleki nemškega mornarja dobiti zaupanje ruskih izseljencev v Londonu, sestaviti zapisnike najbolj delavnih članov izseljencev. Poizvedeti, kdo z denarjem zalaga protisovjetske celice in sploh izvedeti načrte ruskih protirevolucionarjev. Opazovati, v katerih gostilnah se shajajo mornarji in komandiri sovjetskih ladij, poslušati njihove pogovore. Gledati, kako prodajajo iz Rusije pripeljano blago in kako kupujejo za Rusijo. Dalje mora poizvedeti, kako angleški mornarji mislijo o komunizmu. Naj dobi z njimi zveze ter naj pri njih organizira komunistične celice itd.« Kako so gospodje v Moskvi dobro poučeni o ruskih izseljencih, nam zadosti pojasnjuje slučaj Kutepov v Parizu.

Čeka ima v inozemstvu tudi na poštah svoje nastavljenke, kateri pošiljajo pisma ruskih emigrantov v Moskvo, kjer jih prečitajo, in potem vračajo. Seveda jih naslovljenci prejmejo z zamudo vsaj 14 dni. Znanih je več takih slučajev, o katerih so dotičniki sami pripovedovali, da so na pismih opazili poštni pečat Moskve.

Tako je delovanje Čeke v Rusiji in v inozemstvu. Nihče ni varen pred njo. Grozi kakor Damokljev meč vsakemu ruskemu človeku.

Cepano, žagano in okroglo kolje kakor vsake debelosti rezan les prodaja ali zamenja za izborna vino trdka Gnilšek v Mariboru, Razlagova-ulica 25.

Rojakom v Nemčiji. Nekateri rojaki po Nemčiji so nas prosili, da bi jim posredovali nakazilo nemških mark njihovim sorodnikom. To posredovanje je mogoče na ta način, da se po našem naročilu položijo nemške marke pri dobrem denarnem zavodu na naše ime, narkar mi izplačamo v dinarjih doma protivrednost za te položene marke. Ponudbe je poslati na upravo Slov. Gospodarja.

Vinska razstava v Ptuj in izleti v Haloze. Objavili smo že, da bo od 8. do 10. maja 1932 II. banovinska razstava z vinskim sejmom v Ptuj. Ob tej priliki bodo poučni izleti v vinorodne Haloze po sledečem programu: 8. maja: V nedeljo po otvoritvi razstave ob 13. uri (sestanek pred razstavnim prostorom — Društveni dom) za izlet v Srednje Haloze, in sicer na St. Vid ob Dravi, Sv. Andraž v Halozah, Veliki Okič, Sv. Barbara v Halozah, Borl ob Dravi in nazaj v Ptuj ob 18. uri. Enourni odmor na lepi razgledni točki na Velikem Okiču pri Žeraku. — 9. maja: V ponedeljek glavni izlet v Gornje Haloze, in sicer ob 13. uri sestanek pred Društvenim domom. Iz Ptuja na Ptujsko goro. Odmor pol ure za ogled kraja in krasne gotske cerkve. Potem v Slap in preko Dravinje v Lipno in po grebenu na St. Janž v Gornjih Halozah. Tam enourni odmor. Nato v Doleno in od tam v Podlehnik, kjer je ogled kletarstva Štajerske hranilnice v enournem odmoru in potem v Ptuj okoli 19. ure. — Omnibus vozi povsod, le od Slap do Dolene je pešhoda dve uri. — 10. maja: V torek enak izlet, kakor v nedeljo preko Okiča v Srednje Haloze. Kdor se želi izletov udeležiti, naj to javi Vinarski podružnici v Ptuj vsaj do 5. maja 1932.

Z zakonom o državni trošarini je na vino in žganje ukinjena državna in banovinska trošarina, a nadalje pa še ostane v veljavi pobiranje občinske trošarine na vino, žganje, rum, liker, konjak in špirit po oddelkih finančne kontrole na dosednji način. Prodajalci, odtujitelji in prejemniki teh alkoholnih pijač (gostilničarji, točilci in privatniki) se opozarjajo, da so dolžni vsako odtujitev, odnosno prejem teh pijač prijaviti pristojnemu oddelku kontrole v svrhu pobiranja občinske in eventuelno banovinske trošarine.

★

Odpis starih davčnih dolgov.

Člen 14. dodatnega zakona k zakonu o neposrednih davkih daje finančnemu ministru pooblastilo, da lahko na prošnjo davčnega obvezanega odpisuje davke, ki so ostali na koncu leta 1928. Prošnje za odpis je vložiti do 16. junija. Finančno ministrstvo je izdalo o